

Històries del Port

EL TRANSPORT DE GAS

ENRIQUE MARCO

FA MÉS DE 2.000 anys, els xinesos ja transportaven metà i gas natural amb canyes de bambú buides. No obstant això, l'explotació i distribució generalitzada d'aquesta energia arribaria en època contemporània. El primer enviament de gas per mar data del 1959, quan els Estats Units, des de Louisiana, van enviar metaners a la Gran Bretanya. Al llarg de la segona meitat del segle XX es va estendre aquesta pràctica.

Comprimir i descomprimir

Hem quedat amb Ramses Ninou i Lucía Ochera (a la fotografia), tècnics de l'empresa Enagas, al moll de l'energia del Port de Barcelona. Ninou ens explica que el gas es transporta en estat líquid en dipòsits de grans vaixells congeladors, capaços d'arribar a uns 160 graus sota zero, la temperatura necessària perquè es produeixi el canvi d'estat. D'aquesta manera, el gas redueix el seu volum unes 600 vegades; talment com

un arxiu comprimit que enviem per correu electrònic. Quan el vaixell metaner arriba al port, el gas, encara en estat líquid (GNL, com és conegut popularment), s'emmagatzema en grans tancs en espera de tornar a l'estat gasós, quan s'incorporarà a la xarxa de distribució.

La primera planta d'emmagatzematge i regasificació de l'Estat és justament la del Port de Barcelona, que es remunta al 1969. Des d'aleshores la capacitat dels dipòsits ha augmentat, com també la mida dels metaners que arriben al moll de l'energia. **V.F.**

Energia neta

A diferència d'altres combustibles fòssils, com el carbó o els derivats del petroli, el gas natural és més econòmic i fàcil de transportar. El rendiment que se n'obté és superior a altres fonts d'energia i també és molt més net perquè no emet residus a l'atmosfera. El gran inconvenient és que, com passa amb tots els combustibles fòssils, es tracta d'un recurs finit.